Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (sjunde avdelningen)

den 1 december 2022*

”Begäran om förhandsavgörande – Gemensam jordbrukspolitik (GJP) – Finansiering av Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) – Förordning (EU) nr 1305/2013 – Investeringsstöd – Nationell lagstiftning enligt vilken beviljandet av stöd är underkastat kravet att sökanden ger in ett registreringsbevis för en uppfödningsanläggning i dennes namn och visar att produktionen från sökandens jordbruksföretag motsvarar minst 8 000 euro den dag då ansökan ges in”

I mål C-409/21,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Varhoven administrativen sad (Högsta förvaltningsdomstolen, Bulgarien) genom beslut av den 14 juni 2021, som inkom till domstolen den 2 juli 2021, i målet

DELID EOOD

mot

Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond ”Zemedelie”

meddelar

DOMSTOLEN (sjunde avdelningen),

sammansatt av avdelningsordföranden M.L. Arastey Sahún (referent) samt domarna F. Biltgen och J. Passer,

generaladvokat: G. Pitruzzella,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

– DELID EOOD, genom T. Zlateva, advokat,

– Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond ”Zemedelie”, genom G. Sabev, advokat,

* Rättegångsspråk: bulgariska.

– Bulgariens regering, genom M. Georgieva och L. Zaharieva, båda i egenskap av ombud,

– Europeiska kommissionen, av G. Koleva och A. Sauka, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (EUT L 347, 2013, s. 487, och rättelse i EUT L 130, 2016, s. 1), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/2393 av den 13 december 2017 (EUT L 350, 2017, s. 15) (nedan kallad förordning nr 1305/2013).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan DELID EOOD, ett enmansbolag med begränsat ansvar bildat enligt bulgarisk rätt (nedan kallat Delid), och Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond ”Zemedelie” (verkställande direktören för den nationella jordbruksfonden, Bulgarien) (nedan kallad den verkställande direktören) angående dennes beslut att inte bevilja Delid finansiering av en investering i syfte att förvärva utrustning till en fjäderfäanläggning.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

Förordning (EU) nr 1303/2013

3 Artikel 65 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320) har rubriken ”Stödberättigande”. I artikel 65.1 föreskrivs följande:

”Stödberättigande för utgifter ska fastställas utifrån nationella bestämmelser, utom när särskilda bestämmelser har fastställts i eller på grundval av den här förordningen eller de fondspecifika bestämmelserna.”

Förordning nr 1305/2013

4 I artikel 5 i förordning nr 1305/2013, med rubriken ”Unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling”, föreskrivs följande:

”Arbetet med att uppnå målen för landsbygdsutvecklingen, vilka bidrar till Europa 2020-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla, ska bedrivas på grundval av följande sex unionsprioriteringar för landsbygdsutveckling som återspeglar de relevanta tematiska målen inom den gemensamma strategiska ramen:

…

Alla dessa prioriteringar ska bidra till de övergripande målen gällande innovation, miljö och en begränsning av och anpassning till klimatförändringar. Programmen kan omfatta färre än sex prioriteringar om det är motiverat med hänsyn till analysen av situationen i fråga om starka och svaga sidor, möjligheter och hot (nedan kallad swot-analysen) och förhandsutvärderingen. Varje program ska omfatta minst fyra prioriteringar. När en medlemsstat lägger fram ett nationellt program och en uppsättning regionala program kan det nationella programmet omfatta färre än fyra prioriteringar.

…”

5 I artikel 17 i förordningen, med rubriken ”Fysiska investeringar”, föreskrivs följande:

”1. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska täcka materiella och/eller immateriella investeringar som

a) förbättrar jordbruksföretagets generella prestanda och hållbarhet,

b) rör bearbetning, marknadsföring och/eller utveckling av jordbruksprodukter som omfattas av bilaga I till EUF-fördraget eller bomull, utom fiskeriprodukter; de framställda produkterna från produktionsprocessen får vara en produkt som inte omfattas av den bilagan; om stödet ges i form av finansieringsinstrument kan insatsvaran också vara en produkt som inte omfattas av den bilagan på villkor att investeringen bidrar till en eller flera av unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling,

c) rör infrastruktur som är knuten till utveckling, modernisering eller anpassning av jord- och skogsbruket, inklusive tillträde till jordbruks- och skogsmark, arrondering och grundförbättring och energi- och vattenförsörjning samt energi- och vattenbesparing eller

d) är sådana icke-produktiva investeringar som är knutna till genomförandet av målen för miljö- och klimatvänligt jordbruk som eftersträvas genom denna förordning, inklusive sådana som rör biologisk mångfald och bevarandestatusen för arter och livsmiljöer, och som höjer rekreationsvärdet för allmänheten i ett Natura 2000-område eller i andra områden med högt naturvärde som ska fastställas i programmet.

2. Stöd inom ramen för punkt 1 a ska beviljas till jordbrukare eller grupper av jordbrukare.

När det gäller investeringar till stöd för omstrukturering av jordbruksföretag ska medlemsstaterna rikta stödet till jordbruksföretagen enligt den swot-analys som utförs i samband med unionens prioritering för landsbygdsutveckling ”för att förbättra jordbruksföretagens livskraft och

konkurrenskraften inom alla typer av jordbruk i alla regioner och främja innovativ jordbruksteknik och hållbart skogsbruk”.

3. Stöd inom ramen för punkt 1 a och b får inte överskrida de högsta stödnivåer som anges i bilaga II. Dessa högsta nivåer får höjas för unga jordbrukare, för kollektiva investeringar, inbegripet sådana som är kopplade till en sammanslagning av producentorganisationer, och för integrerade projekt som inbegriper stöd inom ramen för mer än en åtgärd, för investeringar i områden med naturliga begränsningar och andra särskilda begränsningar enligt artikel 32, för investeringar i samband med insatserna enligt artiklarna 28 och 29 samt för insatser som stöds inom ramen för det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket i enlighet med de stödnivåer som fastställs i bilaga II. Den högsta sammanlagda stödnivån får emellertid inte överstiga 90 %.

4. De stödnivåer som anges i bilaga II ska gälla för stöd inom ramen för punkt 1 c och d.

5. Stöd får beviljas unga jordbrukare som för första gången etablerar sig som ägare till ett jordbruksföretag när det gäller investeringar i syfte att följa unionens standarder för jordbruksproduktion, inklusive säkerhet på arbetsplatsen. Sådant stöd får betalas i högst 24 månader från och med dagen för etableringen såsom denna anges i landsbygdsprogrammet eller till dess att de åtgärder som fastställs i den affärsplan som avses i artikel 19.4 är slutförda.

6. Om unionsrätten ålägger jordbrukare nya krav får stöd beviljas för investeringar för att uppfylla dessa krav i högst 12 månader från och med den dag då de blev obligatoriska för jordbruksföretaget.”

6 Artikel 19 i förordningen, med rubriken ”Jordbruks- och affärsutveckling”, har följande lydelse:

”…

2. Stöd inom ramen för punkt 1 a i ska beviljas unga jordbrukare.

Stöd inom ramen för punkt 1 a ii ska beviljas jordbrukare eller medlemmar i jordbrukshushåll som genomför diversifiering till annan verksamhet än jordbruksverksamhet och till mikroföretag, små företag och fysiska personer på landsbygden.

Stöd inom ramen för punkt 1 a iii ska beviljas småbruk såsom dessa definieras av medlemsstaterna.

Stöd inom ramen för punkt 1 b ska beviljas mikroföretag, små företag och fysiska personer på landsbygden samt jordbrukare eller medlemmar i ett jordbrukshushåll.

Stöd inom ramen för punkt 1 c ska beviljas jordbrukare som får delta i ordningen för småbrukare och som, vid tidpunkten för inlämningen av sin ansökan om stöd, har varit stödberättigade under minst ett år och som åtar sig att permanent överlåta hela sitt jordbruksföretag och motsvarande stödrättigheter till en annan jordbrukare. Stöd ska betalas ut från dagen för överlåtelsen till och med den 31 december 2020, eller beräknas för den perioden och betalas ut i form av en engångsbetalning.

…

6. Det högsta stödbeloppet enligt punkt 1 a anges i bilaga II. Medlemsstaterna ska när de anger stödbeloppet enligt punkt 1 a i och ii också ta hänsyn till programområdets socioekonomiska situation.

…”

Förordning (EU) nr 1307/2013

7 Artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) 73/2009 (EUT L 347, 2013, s. 608, och rättelse i EUT L 130, 2016, s. 9) har rubriken ”Definitioner och därtill hörande bestämmelser”. I artikel 4.1 föreskrivs följande:

”I denna förordning avses med

…

b) *jordbruksföretag*: samtliga enheter som används för jordbruksverksamhet och drivs av en jordbrukare och som är belägna i en och samma medlemsstat,

…”

Genomförandeförordning (EU) nr 809/2014

8 Artikel 48 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 809/2014 av den 17 juli 2014 om regler för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller det integrerade administrations- och kontrollsystemet, landsbygdsutvecklingsåtgärder och tvärvillkor (EUT L 227, 2014, s. 69) har rubriken ”Administrativa kontroller”. I artikel 48.1 och 48. föreskrivs följande:

”1. Administrativa kontroller ska göras avseende samtliga landsbygdsutvecklingsstödansökningar, stödanspråk och övriga deklarationer som ska lämnas av stödmottagare eller tredje part; kontrollerna ska omfatta alla uppgifter som det är möjligt och lämpligt att kontrollera på administrativ väg. Rutinerna ska ge garantier för en registrering av vilka kontroller som genomförts, vilka resultat de gett och vilka åtgärder som vidtagits i de fall avvikelser uppdagats.

2. De administrativa kontrollerna av ansökningarna om landsbygdsutvecklingsstöd ska säkra att insatsen i fråga uppfyller de krav som fastställs i unionslagstiftningen, nationell lagstiftning och i landsbygdsprogrammet, samt bestämmelserna om offentlig upphandling, statligt stöd och andra obligatoriska normer och krav. …”

Förordning (EU, Euratom) 2018/1046

9 Artikel 63 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU)

nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 2018, s. 1) har rubriken ”Delad förvaltning med medlemsstater”. I artikel 63.2 föreskrivs följande:

”När medlemsstaterna utför uppgifter som har samband med genomförandet av budgeten ska de vidta alla nödvändiga åtgärder, inbegripet lagstiftningsmässiga, regelrelaterade och administrativa åtgärder, som är nödvändiga för att skydda unionens ekonomiska intressen, genom att

a) förvissa sig om att åtgärder som finansieras genom budgeten genomförs på ett korrekt och ändamålsenligt sätt och i enlighet med tillämpliga sektorsspecifika regler,

…”

Bulgarisk rätt

10 I artikel 8 i naredba nr 9 za prilagane na podmiarka 4.1 ”Investitsii v zemedelski stopanstva” ot miarka 4 ”Investitsii v materialni aktivi” ot Programata za razvitie na selskite rayoni za perioda 2014–2020 (förordning nr 9 om genomförande av delåtgärd 4.1 ”Investeringar i jordbruksföretag” i åtgärd 4 ”Investeringar i fysiska tillgångar” inom ramen för programmet för landsbygdsutveckling för perioden 2014–2020, av den 21 mars 2015, (DV nr 22 av den 24 mars 2015), i den lydelse som är tillämplig på omständigheterna i det nationella målet (nedan kallad förordning nr 9/2015), föreskrivs följande:

”1. Jordbrukare i den mening som avses i artikel 7.1 led 1 i [förordning nr 9/2015] ska vid ansökningstillfället uppfylla följande villkor:

1. De ska vara registrerade som jordbrukare…,

2. Den minsta standardproduktionen för deras jordbruksföretag får inte understiga motsvarigheten [i bulgariska leva (BGN)] av 8 000 euro,

…

2. Ett jordbruksföretags minsta standardproduktion, i den mening som avses i artikel 1 led 2, visas genom:

1. registrering av den jord som sökanden brukar eller de djur som denne föder upp i det integrerade systemet för administration och kontroll samt en deklaration (blankett) för beräkning, vid tidpunkten då ansökan ges in, av jordbruksföretagets minsta standardproduktion för innevarande räkenskapsår, eller

2. Ett äganderätts- eller arrendebevis eller utdrag ur bokföring (avslutade konton) som innehåller uppgifter som kan ligga till grund för beräkning samt en deklaration (blankett) för beräkning, vid tidpunkten då ansökan ges in, av jordbruksföretagets minsta standardproduktion för innevarande räkenskapsår …;

…”

11 I artikel 26 i denna förordning föreskrivs följande:

”Verksamhet och investeringar i projekt för vilkas genomförande kräver, licens, tillstånd och/eller registrering enligt bulgarisk lagstiftning, beviljas stöd endast mot uppvisande av relevant licens, tillstånd och/eller handlingar som intygar registreringen.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

12 Delid registrerades den 17 april 2015 som jordbrukare hos Oblastna direktsia ”Zemedelie” (Regionala jordbruksmyndigheten, Bulgarien) i Plovdiv (Bulgarien). Delid lämnade den 28 maj 2015 in en ansökan om investeringsstöd för att förvärva ”utrustning till en fjäderfäanläggning” till ett värde av 2 933 745 BGN (cirka 1 500 000 euro). Investeringsstödet söktes enligt delåtgärd 4.1 ”Investeringar i jordbruksföretag” i åtgärd 4 ”Investeringar i fysiska tillgångar” inom ramen för programmet för landsbygdsutveckling för perioden 2014–2020.

13 Till stöd för sin ansökan uppgav Delid att företaget födde upp ankor på en uppfödningsanläggning i Manole (Bulgarien), som arrenderades sedan den 15 maj 2014 från Business park Manole OOD, och att företagets standardproduktion uppgick till 20 451,68 euro.

14 Efter en kontroll utförd av Direktsia ”Protivodeystvien na izmamite” (Direktoratet för bedrägeribekämpning) vid DFZ-Razplashtatelna agentsia (Nationella jordbruksfondens utbetalningsställe, Bulgarien) på uppfödningsanläggningen i april och maj 2016, konstaterades att anläggningen vid tidpunkten för kontrollen varken drevs eller var registrerad i Delids namn, att det inte fanns några fåglar på anläggningen och att de sista fåglarna hade sålts den 7 mars 2016. Kontrollen visade särskilt att två andra företag, förutom Delid, som hade ansökt om stöd hade uppgett att de födde upp ankor på samma uppfödningsanläggning i enlighet med arrendeavtal.

15 Verkställande direktören avslog därför i beslut av den 10 juli 2018 Delids stödansökan, med motiveringen att Delid inte uppfyllde urvalskriterierna i artikel 8 i förordning nr 9/2015.

16 Delid överklagade detta beslut till Administrativen sad Plovdiv (Förvaltningsdomstolen i Plovdiv, Bulgarien).

17 Den domstolen ogillade överklagandet genom dom av den 10 mars 2020.

18 Delid överklagade avgörandet till den hänskjutande domstolen, Varhoven administrativen sad (Högsta förvaltningsdomstolen, Bulgarien).

19 Varhoven administrativen sad (Högsta förvaltningsdomstolen) ansåg att det var nödvändigt att tolka bestämmelserna i förordning nr 1305/2013 för att kunna avgöra målet och beslutade därför om vilandeförklaring och följande tolkningsfrågor skulle ställas till EU-domstolen:

”1) Är det förenligt med artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 att det i en sådan nationell bestämmelse som artikel 26 i Naredba no 9/2015 (förordning nr 9/2015), i vilken anges villkor för stöd för sökande som ansöker om stöd inom ramen för delåtgärd 4.1 ”Investeringar i jordbruksföretag” enligt åtgärden ”Investeringar i fysiska tillgångar” enligt programmet för landsbygdsutveckling för perioden 2014–2020, föreskrivs att, före ansökan om stöd för ett av sökanden organiserat jordbruksföretag i den mening som avses i artikel 4 i förordning nr 1307/2013 lämnas in, ett intyg om registrering av ett

djurhållningsföretag i sökandens namn ska uppvisas som bevis för att djurhållning bedrivs, eller räcker det för förordningens ändamål att jordbrukaren styrker att vederbörande håller på att inhämta den nödvändiga registreringen av ett djurhållningsföretag i sitt namn?

2) Är ett villkor i en sådan nationell bestämmelse som artikel 8.1 led 2 i Naredba no 9 (förordning nr 9) av den 21 mars 2015 om tillämpning av delåtgärd 4.1 ”Investeringar i jordbruk” enligt åtgärd 4 ”Investeringar i fysiska tillgångar” enligt programmet för landsbygdsutveckling för perioden 2014–2020, enligt vilket sökandena ska styrka en minsta standardoutput för jordbruksföretaget i fråga vid tidpunkten för ansökan, vilken inte får underskrida ett belopp i bulgariska leva (BGN) som motsvarar 8 000 euro, förenligt med syftet med stödet inom ramen för åtgärden ”investeringar i fysiska tillgångar” enligt artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013, med unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling enligt artikel 5 i förordning nr 1305/2013 och med begreppet ”ett företags standardoutput” i den mening som avses i kommissionens förordning nr 1242/2008 av den 8 december 2008 om upprättande av en gemenskapstypologi för jordbruksföretag [EUT L 335, 2008, s. 3]?

3) Om den andra frågan besvaras jakande, ska jordbrukare, som är nyregistrerade vid tidpunkten för ansökan om stöd inom ramen för åtgärden ”Investeringar i fysiska tillgångar”, undantas från det ekonomiska stöd som föreskrivs i förordning nr 1305/2013?”

Huruvida begäran om förhandsavgörande kan tas upp till sakprövning

20 Verkställande direktören och den bulgariska regeringen har gjort gällande att förevarande begäran om förhandsavgörande inte kan tas upp till sakprövning på grund av den att, för det första, varken innehåller någon redogörelse för skälen till den hänskjutande domstolens spörsmål om tolkningen eller giltigheten av unionsbestämmelser, eller upprättar något samband mellan dessa bestämmelser och den nationella lagstiftning som är aktuell i det nationella målet. Och att den, för det andra, grundar sig på nya konstateranden om de faktiska omständigheterna som inte har kunnat prövas av behörig förvaltningsmyndighet. För det tredje borde den hänskjutande domstolen följa det tillvägagångssätt som den följt i liknande mål och avgöra målet i sak i stället för att hänskjuta en begäran om förhandsavgörande till EU-domstolen.

21 Det ska härvidlag för det första erinras om att det enligt EU-domstolens fasta praxis uteslutande ankommer på den nationella domstolen, vid vilken målet anhängiggjorts och vilken har ansvaret för det rättsliga avgörandet, att mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i målet bedöma såväl om ett förhandsavgörande är nödvändigt för att döma i saken som relevansen av de frågor som ställs till EU-domstolen, vilka presumeras vara relevanta. EU-domstolen är följaktligen i princip skyldig att meddela ett förhandsavgörande när de frågor som ställts avser tolkningen eller giltigheten av en unionsregel, såvida det inte är uppenbart att den begärda tolkningen inte har något samband med de verkliga omständigheterna eller saken i det nationella målet eller då frågorna är hypotetiska eller EU-domstolen inte har tillgång till sådana uppgifter om de faktiska eller rättsliga omständigheterna som är nödvändiga för att kunna ge ett användbart svar på de frågor som ställts (dom av den 5 maj 2022, Zagrebačka banka, C-567/20, EU:C:2022:352, punkt 43 och där angiven rättspraxis).

22 I förevarande fall konstaterar domstolen att i den mån tolkningsfrågorna avser tolkningen av unionsbestämmelser, närmare bestämt förordning nr 1305/2013, är det inte uppenbart att de hänskjutna tolkningsfrågorna inte har något samband med det nationella målet eller att det problem som väckts är hypotetiskt.

23 Härav följer att begäran om förhandsavgörande kan tas upp till prövning.

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första frågan

24 Den hänskjutande domstolen har ställt den första frågan för att få klarhet i huruvida artikel 17 i förordning nr 1305/2013 ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken beviljandet av det stöd som avses i den bestämmelsen är underkastat kravet att sökanden lägger fram ett registreringsbevis i dennes namn för en uppfödningsanläggning.

25 Domstolen erinrar om att medlemsstaterna genomför förordning nr 1305/2013 genom sina program för landsbygdsutveckling (dom av den 6 oktober 2021, Lauku atbalsta dienests (Startstöd för jordbruksföretag), C-119/20, EU:C:2021:817, punkt 54) och att den förordningen ger dem möjlighet att anta ett antal åtgärder i syfte att möta unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 april 2022, Piltenes meži, C-251/21, EU:C:2022:311, punkt 63).

26 Varje medlemsstat ska således upprätta ett nationellt program för landsbygdsutveckling som omfattar hela dess territorium, en rad regionala program eller både ett nationellt program och en uppsättning regionala program, vilka genomför en strategi för att möta unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling (dom av den 6 oktober 2021, Lauku atbalsta dienests (Startstöd för jordbruksföretag), C-119/20, EU:C:2021:817, punkt 55).

27 Av detta följer att förordning nr 1305/2013 ger medlemsstaterna ett utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller formerna för genomförandet av de stöd som föreskrivs i förordningen (dom av den 6 oktober 2021, Lauku atbalsta dienests (Startstöd för jordbruksföretag), C-119/20, EU:C:2021:817, punkt 56).

28 Detta utrymme för skönsmässig bedömning kan bland annat avse kriterier för urval av projekt, för att säkerställa att de finansiella medel som är avsedda för landsbygdsutveckling används på bästa möjliga sätt och för att inrikta åtgärderna inom landsbygdsutvecklingsprogrammen i enlighet med unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling och för att säkerställa likabehandling av sökande (dom av den 6 oktober 2021, Lauku atbalsta dienests (Startstöd för jordbruksföretag), C-119/20, EU:C:2021:817, punkt 58).

29 Detta utrymme för skönsmässig bedömning kan även avse utformningen av de nationella landsbygdsutvecklingsprogrammen och genomförandet av föreskrifterna i förordning nr 1305/2013, bland annat i fråga om storleken på de stödberättigade jordbruksföretagen, såsom avses i artikel 19.2 tredje stycket i förordningen, eller storleken på stödet, såsom framgår av artikel 19.6 i förordningen (dom av den 6 oktober 2021, Lauku atbalsta dienests (Startstöd för jordbruksföretag), C-119/20, EU:C:2021:817, punkt 59).

30 Domstolen finner i förevarande fall att det aktuella kravet i den nationella lagstiftningen, som innebär att en sökande måste lägga fram ett registreringsbevis för en uppfödningsanläggning i dennes namn för att kunna beviljas det stöd som avses i den bestämmelsen, faller inom ramen för det utrymme för skönsmässig bedömning som medlemsstaterna har enligt den rättspraxis som det hänvisas till i punkterna 27–29 ovan. Detta krav främjar för övrigt genomförandet av

administrativa kontroller i enlighet med artikel 48 i genomförandeförordning nr 809/2014, och gör det möjligt att i enlighet med artikel 63.2 a i förordning 2018/1046 säkerställa att de åtgärder som finansieras genom unionens budget genomförs på ett korrekt och effektivt sätt.

31 Mot bakgrund av det anförda ska den första frågan besvaras enligt följande. Artikel 17 i förordning nr 1305/2013 ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken det för beviljande av stöd som avses i denna bestämmelse krävs att sökanden lägger fram ett registreringsbevis för en uppfödningsanläggning som är etablerad i dennes namn.

Den andra frågan

32 Den hänskjutande domstolen har ställt den andra frågan för att få klarhet i huruvida artikel 17 i förordning nr 1305/2013 ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken det för beviljande av det stöd som avses i denna bestämmelse krävs att sökanden, vid den tidpunkt då ansökan lämnas in, visar att produktionen i dennes jordbruksföretag vid uppgår till minst 8 000 euro.

33 För att besvara denna fråga erinrar domstolen inledningsvis om att förordning nr 1305/2013, såsom framgår av den rättspraxis som avses i punkterna 27 och 28 ovan, ger medlemsstaterna ett utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller formerna för genomförandet av det stöd som föreskrivs i förordningen. Detta utrymme för skönsmässig bedömning kan bland annat avse urvalskriterierna för projekt för att säkerställa att de finansiella medel som är avsedda för landsbygdsutveckling används på bästa sätt.

34 Mot bakgrund av handlingarna i målet omfattas emellertid ett sådant villkor som det som är aktuellt i det nationella målet, enligt vilket sökanden måste visa att produktionen av dennes jordbruksföretag vid tidpunkten för ingivandet av ansökan motsvarar minst 8 000 euro, av medlemsstaternas utrymme för skönsmässig bedömning vid genomförandet av artikel 17 i förordning nr 1305/2013.

35 Den andra frågan ska följaktligen besvaras enligt följande. Artikel 17 i förordning nr 1305/2013 ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken det för beviljande av det stöd som avses i denna bestämmelse krävs att sökanden, vid den tidpunkt då ansökan lämnas in, visar att produktionen i dennes jordbruksföretag uppgår till minst 8 000 euro.

Den tredje frågan

36 Den hänskjutande domstolen har ställt den tredje frågan för att få klarhet i huruvida artikel 17 i förordning nr 1305/2013 ska tolkas så, att den inte utgör hinder för att jordbrukare som vid ansökningstillfället nyligen registrerats är uteslutna från möjligheten att beviljas det stöd som föreskrivs i denna bestämmelse.

37 Syftet med en begäran om förhandsavgörande inte är att avge rådgivande yttranden i generella eller hypotetiska frågor, utan en sådan begäran grundar sig på behovet att få till stånd en faktisk lösning av en tvist som rör unionsrätten (dom av den 7 april 2022, Autonome Provinz Bozen, C-102/21 och C-103/21, EU:C:2022:272, punkt 57 och där angiven rättspraxis).

38 I förevarande fall framgår det emellertid inte av beslutet om hänskjutande att Delid nekades det stöd som är aktuellt i det nationella målet på grund av att detta bolag, vid den tidpunkt då det lämnade in sin ansökan, bestod av en nyligen registrerad jordbrukare.

39 Under dessa omständigheter konstaterar domstolen att den tredje frågan är hypotetisk och därför inte kan tas upp till prövning.

Rättegångskostnader

40 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (sjunde avdelningen) följande:

1) **Artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2393 av den 13 december 2017,**

   ska tolkas så,

   att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken beviljandet av det stöd som avses i den bestämmelsen är underkastat kravet att sökanden lägger fram ett registreringsbevis i dennes namn för en uppfödningsanläggning.

2) **Artikel 17 i förordning nr 1305/2013, i dess lydelse enligt förordning 2017/2393,**

   ska tolkas så,

   att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken det för beviljande av det stöd som avses i denna bestämmelse krävs att sökanden, vid den tidpunkt då ansökan lämnas in, visar att produktionen i dennes jordbruksföretag uppgår till minst 8 000 euro.

Underskrifter